

13. Luento

Roomalaiskirjeestä

Mukkulan kirkossa

Roomalaiskirjeen avainsana: Jumalan vanhurskaus

- ”Se Jumalan vanhurskaus jota Hän vaatii tarkoittaa sitä vanhurskautta jonka hänen vanhurskautensa vaatii Häntä vaatimaan” (Mendendorf, 291)
- Mendendorf selittää: Paavali on osoittanut että Jumala ei ole epävanhurskas kun hän rankaisee vihassaan. (3:5)
Päinvastoin Hän on täysin johdonmukainen vanhurskaudessaan. Itse asiassa jos Hän ei osoittaisi vihaansa epävanhurskautta vastaan Hän osoittautuisi epäluotettavaksi, ei totuudenmukaiseksi ja epävanhurskaaksi. Tämä olisi vastoin sitä mitä on sanottu 3:2-4, jossa Jumalaa luonnehditaan uskolliseksi, todeksi ja vanhurskaaksi.

Roomalaiskirje on oppia Jumalasta

- ”...alusta loppuun asti, Roomalaiskirje käsittelee Jumalaa. Se on ennen muuta teologiaa (*teos*=Jumala, *logos*=sana/oppi = teologia= oppi Jumalasta). Tähän asti jokaisen osion loppuyhteenvedossa Paavalin loppuhuipennus ei ole ollut ihmiskunnasta, vaan Jumalasta. (1:32;2:11,16,29; koko 3:1-8 ja 3:19). 3:1-26 ja jopa 3:21-26 pääpointti ei loppujen lopuksi käsittele sitä miten minä löydän armollisen Jumalan, tai ihmiskunnasta yleensä. Niin kuin 3:25-26 tekee selväksi se käsittelee Jumalan vanhurskautta.” (Mendendorf, 292-293)

- ”Paavali ei ainoastaan osoita miten sovitus lahjoittaa syntisen vanhurskauttamisen vaan hän osoittaa myös saman prosessin kautta Jumalan vanhurskauden (Luku 3, jakeet 25b ja 26) **Jumalan vanhurskaus joka jakeissa 21 ja 22 viittaa Jumalan vanhurskauttavaan tekoon, viittaa jakeissa 25-26 Jumalan integriteettiin, siihen miten Hän aina toimii oman (vanhurskaan) luonteensa mukaisesti.**” (Moo, Romans, 219)

Kuinka tärkeä **Room. 3: 21-26** on?

- Room. 3: 21-26 on sanottu koko Roomalaiskirjeen ”keskukseksi ja sydämeksi” (Donald Guthrie) ja että: ”**Tähän opinkohtaan perustuu koko oppimme ja elämämme**” (Tunnustuskirjat)

Tunnustuskirjat: Schmalkaldenin opinkohdat: Ensimmäinen eli pääopinkohta

- Jeesus Kristus, meidän Jumalamme ja Herramme, on "kuollut meidän syntimme tähden ja noussut kuolleista meidän vanhurskaudemme tähden" ([Room. 4:25](#)). Hän yksin on "Jumalan Karitsa, joka kantaa maailman synnin" ([Joh. 1:29](#)). "Jumala on pannut kaikkien meidän syntimme hänen kannettavikseen" ([Jes. 53:6](#)). **"Kaikki he ovat syntisiä, mutta tulevat ilman omaa ansiota vanhurskaiksi hänen armostaan, kun Jeesus Kristus on heidät verellään lunastanut"** ([Room. 3:23-25](#)).

Yksin tämä usko tekee meistä vanhurskaita

- **Tämä on otettava uskoen vastaan, mikään teko, laki tai ansio ei tee siitä osalliseksi.**
Siksi on selvää ja varmaa, että yksin tämä usko tekee meistä vanhurskaita, niin kuin pyhä Paavali sanoo ([Room. 3:28](#)): "Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja." "Hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen."
([Room. 3:26](#)

Tähän opinkohtaan perustuu koko oppimme ja elämämme,

- **Tästä opinkohdasta ei voi yhtään väistyä tai antaa periksi**, vaikka taivas, maa ja kaikki muu katoavainen sortuisivat. Sillä "ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman", sanoo pyhä Pietari ([Ap.t. 4:12](#). "Ja hänen haavainsa kautta me olemme parannetut" ([Jes. 53:5](#). **Tähän opinkohtaan perustuu koko oppimme ja elämämme**, jolla me vastustamme paavia, Perkelettä ja maailmaa. Tästä meidän siis on oltava täysin varmoja, ilman mitään epäilystä. Muutoin on kaikki menetetty, ja paavi, Perkele ja kaikki vastustajamme ovat oikeassa ja voittavat meidät.

Room. 3:27-31

- 27 Missä siis on kerskaaminen? Se on suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojenko lain? Ei, vaan uskon lain kautta.
28 Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja. 29 Vai onko Jumala yksistään juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin? On pakanainkin, 30 koska Jumala on yksi, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta.
31 Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Pois se! Vaan me vahvistamme lain.

Uskon periaate (se että pelastus on yksin uskosta) sulkee pois ihmisen kerskaamisen

- 3: 27 ”Missä siis on kerskaaminen? Se on suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojenko lain? Ei, vaan uskon lain kautta”
- ”Uskon laki” merkitsee tässä sitä, että myös koko Vanhan liiton aikana, niin kuin myös nyt uuden liiton aikana, usko yksin pelastaa. Eli me pelastumme luottamalla siihen, mitä Jumala itse on Kristuksessa tehnyt meidän pelastamiseksiemme. Tämä sulkee kokonaan pois ihmisen kerskaamisen

Kerskaaminen on poissuljettu

- ”Se mikä todella sulkee pois kerskaamisen on usko. Usko uskoo, ettei ketään lueta vanhurskaaksi lain teoista, että kaikki ovat syntiä tehneet ja silti samanaikaisesti, kaikki jotka uskovat luetaan vanhurskaaksi, vapaasti Jumalan armosta, Jeesuksen Kristuksen sovitustyön perusteella. Tästä syystä kaikkein perusteellisimmin kerskaamiselle ei jää mitään tilaa, vaan se synnyttää sen sijaan kiitosta” Mendendorf, 295

Vanhurskautus uskon kautta, ilman lain tekoja

- 28 Niin päätämme siis, että **ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja.**
- ((Vrt. tähän sitä mitä Jaakob sanoo kirjeessään (Jaak. 2:24) ”Te näette, että **ihminen tulee vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan uskosta.**”))
- *Käsitlemme tätä jännitettä myöhemmin Roomalaiskirjeen luentosarjassa! Huomaa kuitenkin jo nyt Luterilaisten tunnustuskirjojen opetus:*

Luterilaiset tunnustuskirja (Augsburgin tunnustus XX 15)

- Edelleen meikäläiset opettavat, että **hyvien tekojen tekeminen on välttämätöntä. Niitä ei ole tehtävä sen takia, että luottaisimme niillä ansaitsevamme armon, vaan sen takia, että se on Jumalan tahto.** Ainoastaan uskolla otetaan vastaan syntien anteeksiantamus ja armo. Ja **koska uskolla otetaan vastaan Pyhä Henki, niin sydämet uudistuvat heti ja saavat uuden mielensuunnan, niin että ne voivat saada aikaan hyviä tekoja.**

Luterilaiset tunnustuskirja (Augsburgin tunnustus XX 15)

- Näin näet sanoo Ambrosius: 16 **Usko on hyvän tahdon ja oikeitten tekojensynnyttäjä**. Sillä ihmisen voimat ovat ilman Pyhää Henkeä täynnä jumalattomia mielenliikkeitä ja liian heikkoja saamaan aikaan kelpaavia Jumalan edessä hyviä tekoja. Sen lisäksi ne ovat Perkeleen vallassa, joka kiihottaa ihmiset kaikenlaisiin synteihin, jumalattomiin mielipiteisiin ja selviin rikoksiin. Sen voi nähdä filosofienkin elämässä: he ovat itsekin yrittäneet elää moitteettomasti, mutta eivät ole onnistuneet, vaan tahranneet itsensä monilla ilmeisillä rikoksilla. Niin heikko on ihminen, kun hän elää vailla uskoa ja Pyhää Henkeä ja ohjaa itseään pelkästään ihmisvoimin.

Luterilaiset tunnustuskirja (Augsburgin tunnustus XX 15)

- **Selvästikään ei tätä oppia siis ole syytettävä siitä, että se muka kieltäisi hyvät teot. Sitä pitäisi pikemminkin kiittää siitä, että se osoittaa, millä tavalla hyviä tekoja voidaan tehdä.** Sillä ilman uskoa inhimillinen luonto ei voi täyttää sitä, mitä ensimmäinen ja toinen käsky vaativat. Ilman uskoa se ei huuda avuksi Jumalaa, ei odota apua Jumalalta eikä kannan ristiä kärsivällisesti, vaan hakee ihmisten tukea ja luottaa siihen. Sydäntä hallitsevat kaikenlaiset himot ja ihmisen omat aikeet, kun usko ja luottamus Jumalaan puuttuvat. ([Joh. 15:5](#)) Sen takia Kristus sanoo: Ilman minua te ette voi mitään tehdä.

Vanhurskauttamisen merkitys tunnustuskirjojen mukaan (Yksimielisyyden ohje 3)

- Kurjan syntisen vanhurskauttaminen Jumalan edessä merkitsee absoluutiota, sitä, että hänet **julistetaan vapaaksi kaikista synneistään ja ansaitsemastaan kadotustuomiosta** ja että hänet **otetaan Jumalan lapseksi ja iankaikkisen elämän perilliseksi**. Tätä emme lainkaan ansaitse emmekä ole sen arvoisia. **Tämä ei perustu siihen mitä me aikaisemmin, samanaikaisesti tai myöhemmin teemme, vaan pelkästään armoon, yksin meidän Herramme Kristuksen ansioon, täydelliseen kuuliaisuuteen, katkeraan kärsimykseen ja kuolemaan sekä hänen ylösnousemukseensa. Hänen kuuliaisuutensa luetaan meille vanhurskaudeksi.**

Vanhurskauttamisen merkitys tunnustuskirjojen mukaan (Yksimielisyyden ohje 3)

- Nämä lahjat Pyhä Henki **lupaa ja ojentaa meille pyhässä evankeliumissa**. Usko on ainoa keino, jolla me **tartumme lupaukseen, otamme sen vastaan, käsitämme sen koskevan itseämme ja saamme sen omaksemme**. Usko on Jumalan lahja, jonka avulla me evankeliumin sanasta opimme oikein tuntemaan lunastajamme Kristuksen ja luottamaan häneen.

- ”Room. 3: 29 Vai onko Jumala yksistään juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin? On pakanainkin,”
- Yksi Jumala, on koko maailman Jumala, kaikkien kansojen Jumala

On vain yksi Jumala

- Jes.43:10-11 ”Minun todistajani, sanoo Herra, olette te – Israel, sinä jonka olen valinnut palvelijakseni – ja teidän tulee tuntea minut ja uskoa minuun, ymmärtää, kuka minä olen. Ennen minua ei ole jumalaa syntynyt eikä ollut eikä minun jälkeeni tullut eikä tule. ¹¹Minä, minä yksin olen Herra, ei ole muuta pelastajaa kuin minä.”

On vain yksi Jumala

- Jes. 45: 21 Keskustelkaa yhdessä ja muistelkaa, ilmoittakaa ja kertokaa meille: kuka antoi tästä tiedon jo ammoin, kuka kertoi sen aikoja sitten? Kuka muu kuin minä, Herra! Ei ole muuta jumalaa kuin minä. Minä olen vanhurskas pelastaja, ei ole ketään muuta. ²²Kääntykää minun puoleeni, maan kaikki ääret, antakaa pelastaa itsenne, sillä minä olen Jumala, eikä muuta jumalaa ole.

Pelastumisen tie – yksi uskon kautta Kristukseen –
on sama juutalaiselle ja ei-juutalaiselle

- 30 koskapa **Jumala on yksi, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta.**”
- Sovitus on iankaikkinen ja kosminen
- Jeesus Kristus sovitti sekä **kaikki** ihmiskunnan **menneet** että **tulevat** synnit Jumalan edessä

31 ”Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Pois se! Vaan me vahvistamme lain.”

- Millä tavoin usko vahvistaa lain?
- 1. Ainoastaan uskon kautta voi ymmärtää lain merkityksen
- 2. Ainoastaan uskossa Jeesukseen ihminen voi Pyhän Hengen voimassa alkaa pitää lakia
- ”Minä annan teille uuden sydämen ja teidän sisimpäänne uuden hengen. Minä otan teidän rinnastanne kivisydämen pois ja annan tilalle elävän sydämen. Minä annan henkeni teidän sisimpäänne ja ohjaan teidät seuraamaan säädöksiäni, ottamaan varteen minun käskyni ja elämään niiden mukaan.” (Hes 36:26-27)

Roomalaiskirje

Luku 4 Aabrahamin esimerkki

Roomalaiskirje, luku 4 Aabrahamin esimerkki

- ”1 Mitä me siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan?”
- *Miksi Aabraham otetaan esille tässä yhteydessä?*
- Koska hän on uskon isä, hänen elämänsä muodostaa esimerkin muille.
- Jos Aabrahamin esimerkki todistaisi Paavalin opetusta vastaan, Paavali ei olisi uskottava

Jumalan edessä Aabraham oli syntinen ja alun perin epäjumalanpalvelija

- 2 ”Sillä jos Aabraham on teoista vanhurskautettu, on hänellä kerskaamista, mutta **ei Jumalan edessä.**”
- Aabraham oli monella tapaa esimerkillinen. Jumalan edessä hän ei kuitenkaan voi kerskata, koska häntä ei vanhurskautettu teoista.
- Luther: ”Jos sinä kysyisit mitä Aabraham oli ennen kuin armollinen Jumala kutsui hänet Joosua 24:2 vastaa että hän oli epäjumalanpalvelija, eli, että hän ansaitsi kuolemaan ja iankaikkisen kadotuksen” (Genesis luennot)

Aabraham juutalaisessa kirjallisuudessa

- Kahta asiaa korostetaan jatkuvasti juutalaisessa kirjallisuudessa koskien Aabrahamia:
- 1. Että Aabraham luettiin vanhurskaaksi, koska hän oli uskollinen kun häntä koeteltiin
- 2. Että Aabrahamin usko, josta puhutaan 1 Moos. 15:6, täytyy yhdistää siihen, että hän hyväksyi ympärileikkauksen, johon viitataan puhuttaessa liitosta 1 Moos. 17:4-14
- Esim. Jubilees 24:11 kerrotaan Jumalan selittäneen lisäkille syytä 1 Moos. 12:1-3 siunaukseen seuraavasti: ”Ja kaikki maailman kansat siunaavat itseään sinun siemenesi kautta koska sinun isäsi oli minulle kuuliainen ja noudatti minun rajoituksiani ja minun käskyjäni ja minun lakejani ja minun säädöksiäni ja minun liittoani.”

Epätäydellinen Aabraham

- Aabrahamista kerrotaan Joos 24:2 ”Kauan sitten teidän esi-isänne asuivat Eufratvirran toisella puolen, ja he palvelivat vieraita jumalia. Yksi esi-isistänne oli Terah, Abrahamin ja Naahorin isä”.
- Aabrahamia ei kuvata täydelliseksi myöskään sen jälkeen kun Jumala kutsui hänet. Hän valehteli (1 Moos.12:10-20 ja 20: 1-18) Eikä hän toiminut oikein myöskään suhteessa Haagariin ja Ismaeliin (1 Moos. 16:4-6)